

Uzrok radničkih pobuna širom sveta: Kapitalistički sistem eksploatacije i pohlepe

Nakon pregleda društvenih zbivanja i protesta širom sveta u našoj prethodnoj objavi, nameće se nekoliko zaključaka. Prvo što upada u oči jeste zajednički imenilac i krajnji uzrok sva četiri prikazana društvena konflikta, od Italije i Filipina, do Perua i Ekvadora, a to je kapitalizam. Događaji koji su se odigrali u istoj sedmici na tri različita kontinenta ukazuju na jednu te istu bolest koja mori društvo i drži ga taocem sopstvenih protivrečnosti.

Ako je uzrok bolesti isti na globalnoj ravni, globalni će biti i simptomi te bolesti: tako u sva četiri primera vidimo slučaj korumpirane i otuđene buržoaske vlasti koja živi nauštrb zdravlja i života radničke klase. Isti razlog, sistemska korupcija i bahatost vlasti, stoji iza pogibije Filipinaca usled nedovoljne zaštite od poplave i poginulih ispod nadstrešnice u Novom Sadu.

Drugo, u svim slučajevima vidimo kako vlastodršci u početku postupaju prema pobunjenom narodu. U svim navedenim primerima prvi refleks vlasti jeste pokušaj gušenja protesta golom silom represivnih aparata. Takođe, primetni su i pokušaji zastrašivanja kriminalizacijom protesta kroz krivična gonjenja ili drugim ekonomskim pritiscima poput ucena na poslu ili blokada računa.

Treće što zapažamo jeste da, ako su usled masovnosti i odlučnosti naroda interesi političara i gazdi i opstanak vlasti ipak ozbiljno dovedeni u pitanje, te represija nije dala željene rezultate, vlast pribegava drugim merama. Vidimo kako i u slučaju Perua i Ekvadora nakon masovne odmazde radničke klase i naroda političari pristaju na ustupke i

cenkanje sa narodom. Ovo pokazuje da direktna akcija radničke klase može da dovede do narodnih pobeda, čak i protiv naizgled mnogo jačeg neprijatelja, u ovom slučaju države.

Južna Amerika je inače odvajkada poznata kao poprište nekih od najbrutalnijih antinarodnih eksperimenata imperijalista i kapitalista, od kojih je možda najpoznatiji državni udar u Čileu 1973. nakon kojeg je vlast preuzela fašistička klika generala Pinočea.

Ovaj period obeležili su brojni progoni levičara, kritičara vlasti tokom kojih je mučeno i ubijano na hiljade ljudi, kao i sprovođenje ekonomskih mera 'čikaških momaka' koji su takozvanom 'šok terapijom' uveli principe slobodnog tržišta i neoliberalizma čime se društvena nejednakost u zemlji višestruko uvećala.

Što se tiče ustupaka pobunjenom narodu, videli smo takve ustupke i u Srbiji sa kojekakvim stambenim kreditima, parcijalnim objavljivanjem dokumentacija te snižavanjem odveć previsokih cena pojedinih proizvoda. Ipak, postoji i previše slučajeva iz prošlosti koji potvrđuju da se iza takvih ustupaka kriju zadnje namere.

Političari su se odavno dokazali kao vešti manipulatori prekrajanja narodne volje. Sistem u kojem živimo, sistem predstavničke demokratije i parlamentarizma zasnovan je upravo na manipulaciji i ucenama glasača kao i neispunjenim obećanjima.

Konačno, videli smo snagu naroda kada se on složi i ujedini. Radnici i studenti koji učestvuju u protestima širom sveta predstavljaju najprogresivnije političke subjekte današnjice i u sebi nose klicu revolucije.

Solidarišemo se sa anti-kapitalističkim i anti-autoritarnim zahtevima protesta u pomenutim zemljama i poručujemo: samo masovnim organizovanjem i uzajamnom pomoći možemo okončati kapitalističku eksploataciju i izgraditi jedno bolje,

pravednije i naprednije društvo, društvo u kojem ljudi neće biti podređeni profitu gazdi i samovolji političara.